

Vuorovaikutusosaaminen ja sen kehittyminen tutkijoiden työssä

Työelämässä tarvittavan vuorovaikutusosaamisen tärkeyttä korostetaan useissa tutkimuksissa ja tulevaisuuden ennusteissa. Vuorovaikutusosaamisen kehittymiseen työssä ei ole kuitenkaan kiinnitetty aikaisemmassa tutkimuksessa merkittävää huomiota. *Väitöskirjatyöni tavoitteena on kuvata ja ymmärtää vuorovaikutusosaamista ja sen kehittymistä tutkijoiden työssä.* Keskittyminen nimenomaan tutkijoiden työhön on perusteltua, sillä tutkijoiden työ edellyttää monipuolista vuorovaikutusosaamista eri alojen asiantuntijoiden välillä sekä kansallisesti että kansainvälisesti.

Tutkimuksessa tarkastellaan *kokemuksia ja henkilökohtaisia merkityksenantoja*, joita tutkijoilla on liittyen vuorovaikutusosaamiseen ja sen kehittymiseen työssään. Tutkimusaineisto koostuu eri tieteenaloilla työskenteleviltä ja eri vaiheessa uraansa olevilta tutkijoilta (N=311) kerätystä kirjoitelma-aineistosta. Aineisto kerättiin 7:stä valtion tutkimuslaitoksesta ja 14:stä Suomen Akatemian nimeämästä tutkimuksen huippuyksiköstä, ja sitä lähestytään aineistolähtöisesti laadullisen sisällönanalyysin keinoin.

Tutkimuksessa yhdistellään viestinnän ja vuorovaikutuksen, oppimisen ja kehittymisen sekä työelämän ja tieteen tutkimusperinteitä ja kysymyksenasetteluita. Tutkimuksen teoreettinen viitekehys koostuu *vuorovaikutusosaamisen, työssä oppimisen ja tutkijoiden työn* tarkastelusta. Tutkimustulokset lisäävät ymmärrystä vuorovaikutusosaamisesta ja sen kehittämisestä tutkijoiden työssä ja auttavat jäsentämään informaalin työssä oppimisen ilmiötä sekä oppimisen kokemuksellista ja sosiaalista luonnetta puheviestinnän näkökulmasta. Tutkimustuloksia voidaan hyödyntää esimerkiksi viestinnän formaalin koulutuksen, tutkimusympäristöjen ja tutkijakoulutuksen kehittämisessä.

Avainsanat: puheviestintä, vuorovaikutus, vuorovaikutusosaaminen, työssä oppiminen, informaali oppiminen, kokemuksesta oppiminen, kokemuksellisesti merkittävä oppimiskokemus, tutkijoiden työ

